

31 sierpnia 1944

W nocy z 30 na 31 sierpnia Powstańcy podejmują próbę połączenia Śródmieścia ze Starym Miastem.

Na kilka godzin przed terminem właściwego uderzenia ok. 100 żołnierzy z batalionu „Czata 49” przechodzi kanałami na pl. Bankowy. Ich zadaniem jest atak na tyły nieprzyjaciela. Powstańcom nie udaje się jednak zaskoczyć Niemców. Straty po stronie polskiej są duże. Właściwe natarcie z ul. Bielańskiej rozpoczyna się między godz. 3 a 4 nad ranem. Pod silnym ostrzałem niemieckim szturm się załamuje. O godz. 6.00 płk Karol Ziemiński „Wachnowski” zarządza odwrót. Oddziałom śródmiejskim pod dowództwem mjr. Stanisława Steczkowskiego „Zagończyka” również nie udaje się dotrzeć do pl. Bankowego.

*Powstańcy podejmują próbę
połączenia Śródmieścia ze
Starym Miastem*

Powstańcy zajmują na kilka godzin Koszary Policji przy ul. Ciepłej i wypierają wroga z Hal Mirowskich.

Przeciwnatarcie niemieckie zmusza ich do odwrotu. Akcja przebicia ulega załamaniu. Powstańcy ponoszą ogromne straty, liczba zabitych i rannych sięga ok. 300 osób. Obok ataku na Dworzec Gdański jest to drugi tak krwawy bój Powstania. W ciągu dnia obrońcy Starego Miasta odpierają generalny szturm niemiecki, wspierany atakami lotnictwa. W

wyniku bombardowania dotkliwe straty ponosi batalion „Chrobry I”. Jego kwatera w ruinach Pasażu Simonsa zostaje całkowicie zniszczona wraz z sąsiadującym budynkiem szkoły. Pod gruzami ginie ok. 300 osób, w tym ok. 120 żołnierzy z batalionu „Chrobry I”. Oddziały niemieckie zajmują ostatecznie zrujnowane zakłady „Fiata” przy ul. Sapieżyńskiej i obsadzają ul. Zakroczymską, aż do Kościelnej i wylotu Freta. Powstańcy tracą również ul. Brzozową. Od rana trwa ostrzał artyleryjski Sadyby z kilku stron – z Siekierok, Wilanowa, Ursynowa i Służewca. Około południa Niemcy atakują od strony Wilanowa. Powstańcy odpierają atak.

Muzeum Powstania Warszawskiego

1944.pl